

ÎNGRIJIREA COPILULUI BOLNAV

Dr. Bernard Valman

O EDIȚIE LITERA

CUPRINS

CUM FOLOSIM ACEASTĂ CARTE 8

CORPUL COPILULUI TĂU 10

ANATOMIE ȘI DEZVOLTARE 12

- Sisteme ale corpului 12
- Dezvoltare a sistemului osos 14
- Simțuri 16
- Grafice de creștere 17
- Indice de masă corporală 21
- Nou-născutul 22
- Momente cruciale în dezvoltare 24
- Dezvoltare a adolescentului 26

STIL DE VIAȚĂ SĂNĂTOS 27

- Alimentația sugarilor 27
- Înțărarea 28
- Alimentație sănătoasă și obezitate 29
- Siguranță și sănătate 30

PROBLEME ALE SUGARULUI 31

- Nou-născutul 31
- Sugarul mai mare 32

FIȘE ALE SIMPTOMELOR 34

COPII SUB 1 AN 36

- Febră la sugari 36
- Diaree la sugari 38
- Vomă la sugari 40
- Probleme de alimentație 42
- Creștere lentă în greutate 44
- Plâns excesiv 46
- Probleme de piele 48

COPII PESTE 1 AN 50

- Febră la copii 50
- Diaree la copii 52
- Vomă la copii 54

- Pierdere a apetitului 56
- Probleme de creștere 58
- Tulburări de vorbire 60
- Folosire a toaletei 62
- Durere de cap 64
- Durere de dinți 66

COPII DE TOATE VÂRSTELE 68

- Stare generală proastă 68
- Noduli și inflamații 70
- Membre dureroase 72
- Dureri de articulații 74
- Probleme ale labei piciorului 76
- Erupție cu febră 78
- Pete și erupții 80
- Mâncărimi 83
- Probleme cu părul și scalpul 84
- Probleme de respirație 86
- Tuse 88
- Durere în gât 91
- Somnolență sau confuzie anormale 92
- Amețeli, leșin și convulsii 94
- Probleme oculare 96
- Tulburări de vedere 98
- Durere/mâncărime de ureche 100
- Tulburări de auz 102
- Afecțiuni ale gurii 104
- Durere abdominală 106
- Constipație 108
- Aspect anormal al fecalelor 110
- Afecțiuni urinare 112
- Probleme genitale la băieți 114
- Probleme genitale la fete 115

BOLI ȘI DISFUNCȚII 116

BOLI CONTAGIOASE 118

- Pojar 118
- Rubeolă (pojarul) 119
- Erythema infectiosum 119
- Varicelă 120
- Boală mână-gură-picior 120
- Roseola infantum 121
- Scarlatină 121
- Oreion 122
- Tetanos 122

- Tuse convulsivă 123
- Malarie 123
- Febră tifoidă 124
- Mononucleoză
infecțioasă 124
- Boală Kawasaki 125
- Infecții cu HIV și SIDA 125

BOLI ALE MUȘCHILOR, OASELOR ȘI ARTICULAȚIILOR 126

- Șchiopătat 126
- Întinderi și luxații 127
- Crampe musculare 127
- Fracturi și dislocări 128
- Scolioză 128
- Afecțiuni minore ale scheletului 129
- Picior diform 129
- Displazie (luxație) de șold 130
- Sinovită de șold 130
- Epifizioliză femurală 131
- Boală Perthes 131
- Afecțiuni ale genunchilor 132
- Artrită cronică juvenilă 132
- Infecții la oase și articulații 133
- Distrofie musculară 133

BOLI DE PIELE 134

- Dermatită seboreică 134
- Eczemă (dermatită) atopică 135
- Iritație de scutec 136
- Dermatită de contact 136
- Eczemă a buzelor 136
- Psoriazis 137
- Furuncule 137
- Înțepături și mușcături
de insecte 138
- Urticarie 138
- Herpes oral 139
- Impetigo 139
- Acnee 140
- Pitiriazis rozat 140
- Negii 141
- Molluscum contagiosum 141
- Infecții micotice 142
- Pitiriazis versicolor 142
- Scabie 143
- Pediculoză a capului 143

BOLI SI CARDIOVASCULARE 144

Boli cardiace congenitale 144
Anemie 145
Anemie feriprivă 146
Leucemie 146
Purpură Henoch-Schönlein 147
Trombocitopenie 147

AFECȚIUNI ALE SISTEMULUI RESPIRATOR 148

Răceală comună 148
Adenoidită (polipi) 149
Sinuzită 149
Crup 150
Tuberculoză 150
Faringită și amigdalită 151
Gripă 151
Alergii 152
Rinită alergică 152
Astm 153
Șoc anafilactic 154
Bronșită 154
Bronșiolită 155
Pneumonie 155

BOLI ALE SISTEMULUI NERVOS 156

Convulsii febrile 156
Epilepsie 157
Meningită 158
Encefalită 159
Leziuni ale capului 159
Malformații ale tubului neural 160
Paralizie cerebrală 160
Dureri de cap recurente 161
Sindrom al oboselii cronice 161

BOLI DE URECHI ȘI OCHI 162

Otită medie 162
Dop de cerumen 163
Otită externă 163
Labirintită 164
Barotraumatism 164

We know books

Irită 164
Conjunctivită 165
Obstrucție a canalului lacrimal 165
Afecțiuni ale pleoapelor 166
Strabism 166
Vicii de refracție oculară 167

PROBLEME DE COMPORTAMENT ȘI EMOȚIONALE 168

Dereglări de somn (parasomnii) 168
Obiceiuri și ticuri 169
Encoprezie 169
Frici și neliniști 170
ADHD 170
Autism 171
Tulburări de vorbire 171
Dificultăți de învățare 172
Tulburări de alimentație 173
Depresie 173
Comportament antisocial 174
Abuz de substanțe interzise 174

AFECȚIUNI ALE CAVITĂȚII BUCALE ȘI ALE DINȚILOR 175

Ulcerații ale cavității bucale 175
Candidoză orală 176
Gingivostomatită 176
Gingivită 176
Carii dentare 177
Abces dentar 178
Malocluzie dentară 178

BOLI ALE SISTEMULUI DIGESTIV 179

Apendicită 179
Gastroenterită 180
Diaree a copilului mic 181
Constipație 181
Intoleranță alimentară 182
Boală celiacă 183
Malabsorbție 183
Boli inflamatorii ale intestinului 184
Sindrom al intestinului iritabil 185
Ocluzie intestinală 185
Reflux gastroesofagian 186
Stenoză pilorică 186
Hernie 187
Lambliază (giardiază) 187
Paraziți intestinali: oxiuri 188
Hepatită 188

DEREGLĂRI HORMONALE 189

Hipotiroidism 189
Carență a hormonului de creștere 189
Diabet zaharat 190
Diabet insipid 191

BOLI RENALE ȘI GENITALE 192

Enurezis nocturn 192
Infecții ale tractului urinar 193
Glomerulonefrită 194
Sindrom nefrotic 194
Nefroblastom (tumoare Wilms) 195
Vulvovaginită 195
Disfuncții peniene și testiculare 196

BOLI GENETICE 198

Sindrom Down 198
Sindrom X fragil 199
Anemie falciformă (siclemie) 199
Talasemie 200
Hemofilia 200
Fenilcetonurie 201
Fibroză cistică 201

PRIM AJUTOR ȘI ÎNGRIJIREA COPILULUI BOLNAV 202

Priorități de prim ajutor 202
Verificare a respirației 203
Poziție laterală de siguranță 203
Resuscitare cardiopulmonară (RCP) 204
Sufocare 206
Sângerări 207
Șoc 207
Arsuri 208
Leziuni oculare 208
Leziune a capului 209
Fractură a piciorului 210
Leziune a gleznei 210
Fractură a brațului/claviculei 211
Ingerare de substanțe otrăvitoare 211
Îngrijirea copilului bolnav 212

INDICE 213

MULȚUMIRI 216

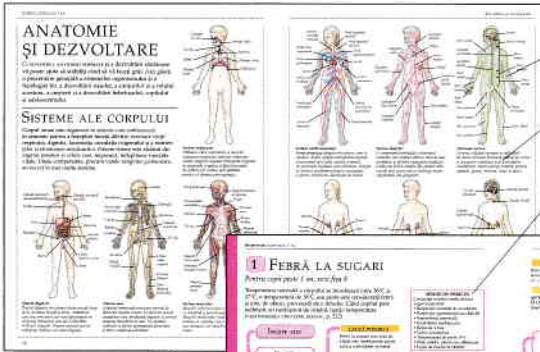

CUM FOLOSIM ACEASTĂ CARTE

Cartea este structurată în patru secțiuni, furnizând informații despre anatomia copilului, despre funcționarea organismului și despre cauzele ce i-ar putea împiedica activitatea. Prima secțiune, *Corpul copilului tău*, prezintă noțiunile de bază în ce privește anatomia, creșterea și dezvoltarea copilului. A doua secțiune, esența acestei lucrări, este consacrată

fișelor simptomelor. Concepute pe sistemul întrebare-răspuns, ele vă vor ajuta să determinați posibilă cauză a bolii și să decideți dacă intervenția medicului este sau nu necesară când copilul nu se simte bine. A treia secțiune, *Boli și disfuncții*, oferă informații detaliate despre peste 140 de boli, iar ultima parte descrie tehnici și manevre esențiale în primul ajutor.

Corpul copilului tău
Describe anatomia, creșterea și dezvoltarea copiilor, oferind liniile directe pentru a asigura copiilor o existență sănătoasă și lipsită de griji. Problemele de sănătate ale sugarului sunt foarte diferite de ale celorlalți copii și sunt discutate în ultima parte a secțiunii introductive.

Planșele prezintă în cele mai mici detalii alcătuirea corpului.
Texte concise explică noțiuni de bază ale anatomiei, creșterii și dezvoltării
Caseta „Semne de pericol” atrage atenția asupra unor simptome potențial periculoase.

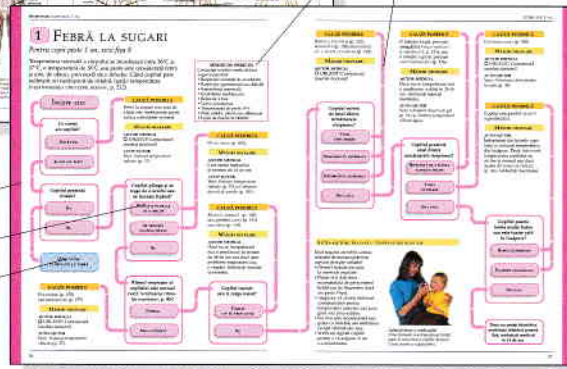
Parcursul săgeților duce de la o întrebare la alta, până la posibilă cauză sau modul de a acționa.

În funcție de grupa de vârstă, fișele de observație au un cod de culoare.

Fiecare căsuță conține un posibil răspuns la întrebarea precedentă.

Caseta „Mergi la” trimite la o altă fișă.

Listă a articolelor care compun secțiunea

Fișe ale simptomelor
Cuprinde 41 de fișe în trei grupe: simptomatologia copilului sub 1 an, peste 1 an și a copiilor de toate vârstele. Observând simptomele copilului veți identifica posibilă cauză, urmând să decideți dacă îl puteți ajuta acasă sau dacă este necesar sfatul medicului.

Boli și disfuncții
Conține o prezentare a bolilor și dereglărilor specifice diferitelor sisteme ale corpului. Se oferă informații asupra simptomelor și a cauzelor bolii, recomandări asupra modului de acțiune, explicații despre abordarea medicală și sfaturi pentru medicația acasă, dar și o prognoză a afecțiunii.

Ilustrațiile sugerează cauza apariției unei boli sau indică modul în care aceasta s-a dezvoltat.

Oferă informații despre necesitatea de a apela la sfatul medicului.

Ideile de tratamente simple, pe care le puteți încerca acasă

Fotografii pentru originea sau locul de apariție a bolii

Fotografiile prezintă, pas cu pas, tehnici de prim ajutor.

Casetele scot în evidență informații speciale sau metode și situații alternative.

Prim ajutor și îngrijirea copilului bolnav
Consacrată metodelor de prim ajutor în situații de urgență. Sunt incluse măsuri în cazul unor fracturi sau al altor tipuri de răniri și leziuni. Secțiunea Îngrijirea copilului bolnav furnizează noțiuni de bază pentru îngrijirea unui copil bolnav.

CUM FOLOSIM FIȘELE DE OBSERVAȚIE

Identificați fișa cu simptomele pe care le recunoașteți la copil. Pornind de la caseta „Începe aici”, urmați săgeata înspre prima întrebare. Selectați răspunsul adecvat, apoi urmați traseul din dreptul acestuia. Ați putea ajunge la o altă întrebare, spre identificarea posibilei cauze, și vi se indică secțiunea în care veți găsi mai multe informații și, de asemenea, vi se sugerează cum să

procedați în continuare, adică dacă să apelați sau nu la sfatul medicului, sau ce tip de tratament ați putea încerca acasă. Vă poate trimite și spre altă fișă sau, dimpotrivă, poate pune capăt căutării.

ATENȚIE Fișele doar sugerează diagnosticul probabil, în funcție de simptomele prezentate. Nu ezitați să cereți sfatul medicului.

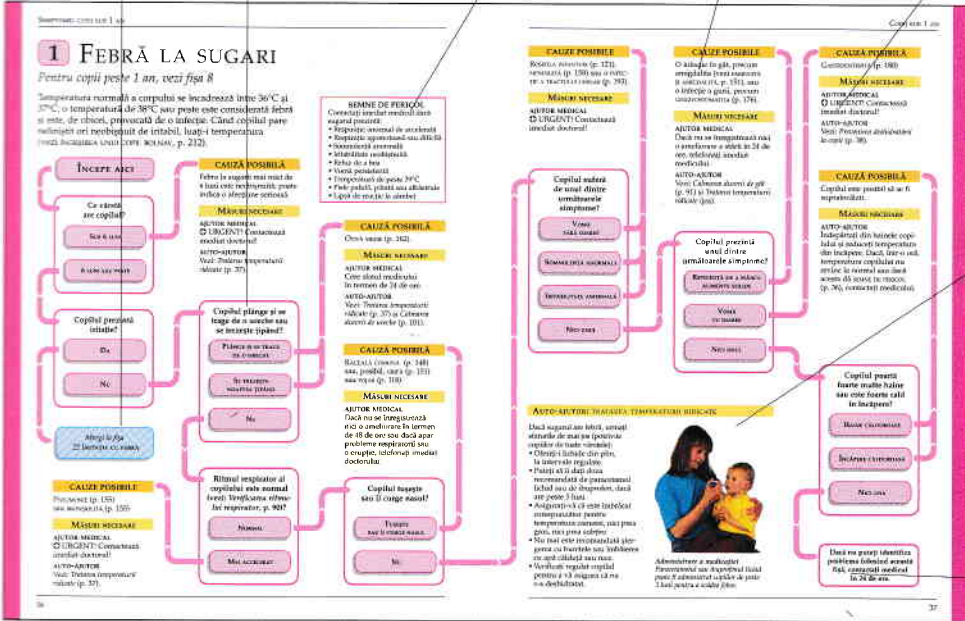
Casetă „Mergi la”
Când identificați simptome consultând una dintre fișe, traseul poate să vă ducă la o casetă cu acest mesaj, trimitere spre altă zăgramă, care se potrivește mai bine cu boala copilului dumneavoastră.

Casetă cu întrebare
Fiecare întrebare este urmată de unul sau două răspunsuri posibile. Alegeți-l pe cel care se potrivește cel mai bine cu simptomele celui mic, apoi urmați linia spre un alt punct din fișă.

Casetă „Semne de pericol”
Casetele includ o listă a simptomelor care indică o boală gravă. Dacă observați vreunul dintre acestea, sunați la ambulanță sau telefonați imediat medicului.

Cauză posibilă
Se enumeră cauzele posibile ale simptomelor prezentate. De obicei, acestea sunt însoțite de trimiteri la o anumită secțiune a cărții, cu mai multe informații.

Măsuri necesare
Vi se indică dacă este necesar să chemați doctorul sau să, dacă nu e cazul, cum să ajutați dumneavoastră copilul bolnav.

Auto-ajutor
Informațiile descriu detaliat procedee pentru a calma simptomele copilului. Unele fișe cuprind și evaluări ale ritmului respirației, ale creșterii, ale acuității vizuale și a celei auditive.

Sfârșitul căutării
Unele trasee pot duce spre sfârșitul căutării, fără a vă oferi o posibilă cauză. Dacă nu este posibilă identificarea problemei folosind fișa de simptome, textul vă va avertiza că este necesar să solicitați asistență medicală.

ASISTENȚĂ MEDICALĂ
În funcție de gravitatea bolii copilului, există cinci niveluri de asistență medicală. Dacă o problemă poate fi remediată numai cu ajutorul tratamentelor aplicate acasă, categoria este omisă.

URGENȚĂ! Telefonați la ambulanță!
Boala poate să pună în primejdie viața sau să provoace un handicap permanent. Cereți de urgență asistență medicală și o ambulanță. În unele cazuri, telefonați doctorului ori transportați copilul la spital.

URGENT! Telefonați de îndată doctorului!
Copilul poate suferi de o boală gravă, care necesită tratament medical imediat. Cereți fără întârziere ajutorul doctorului sau al serviciului de urgență.

Cereți părerea specialistului în 24 de ore.
Copilul poate suferi de o afecțiune care necesită urgent o evaluare medicală și ar trebui văzut de un doctor în următoarele 24 de ore. Dacă nu puteți merge la cabinet, telefonați-i medicului și cereți-i sfatul.

Programați o vizită la doctor.
Boala copilului necesită tratament medical, dar starea nu se va înrăutăți dacă următoarea programare este peste 3 sau 4 zile.

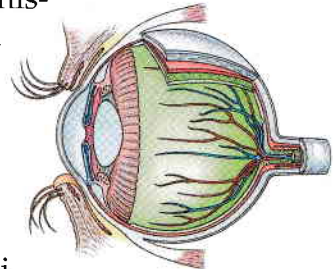
Consultați un doctor.
Nu este necesar să faceți o programare specială ori să consultați medicul. Este suficient să discutați despre simptome la următoarea programare sau, dacă sunteți îngrijorați, dați-i un telefon mai devreme.

CORPUL COPILULUI TĂU

STIMULAREA TIMPURIE POATE
AJUTA DEZVOLTAREA MENTALĂ

CUNOȘTINȚELE DE BAZĂ despre anatomia copilului și despre nivelul normal al dezvoltării fizice, emoționale și mentale al acestuia sunt, pentru părinți, cheia spre o mai bună înțelegere a problemelor sau a bolilor care afectează de obicei copiii. Acest capitol începe cu o prezentare succintă a dezvoltării de la naștere până în adolescență, și continuă cu sfaturi despre hrănirea și înțărirea bebelușilor, despre regulile unei diete sănătoase și despre prevenirea și combaterea obezității. Tot aici vorbim și despre imunizarea (vaccinarea) organismului sau despre prevenirea accidentelor pentru a crește șansele unei vieți sănătoase și lipsite de pericole pentru copil. Sugarii au probleme care diferă de cele ale copiilor mai mari, de aceea ultima parte a acestui capitol le va acorda o atenție specială.

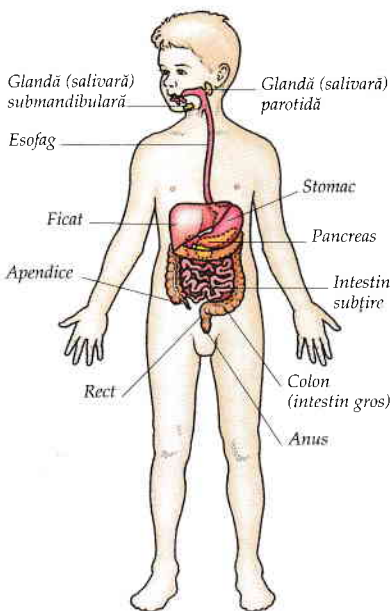
SECȚIUNE PRIN OCHI

ANATOMIE ȘI DEZVOLTARE

CUNOAȘTEREA ANATOMIEI NORMALE și a dezvoltării sănătoase vă poate ajuta să stabiliți când să vă faceți griji. Aici găsiți o prezentare generală a sistemelor organismului și a fiziologiei lor, a dezvoltării oaselor, a simțurilor și a rolului acestora, a creșterii și a dezvoltării bebelușului, copilului și adolescentului.

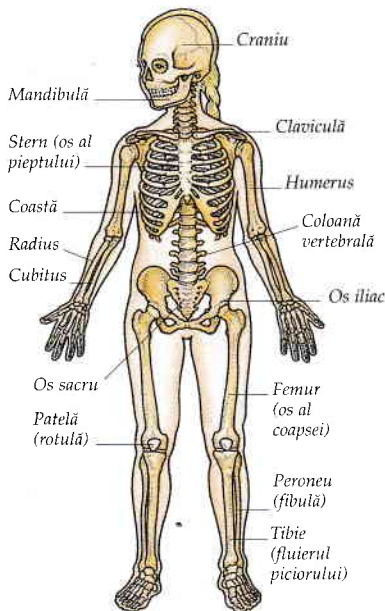
SISTEME ALE CORPULUI

Corpul uman este organizat în sisteme care conlucrează în armonie pentru a îndeplini funcții diferite, necesare vieții: respirația, digestia, locomoția, circulația oxigenului și a nutrienților și eliminarea reziduurilor. Fiecare sistem este alcătuit din organe, țesuturi și celule care, împreună, îndeplinesc funcțiile vitale. Unele componente, precum vasele sangvine pulmonare, au un rol în mai multe sisteme.

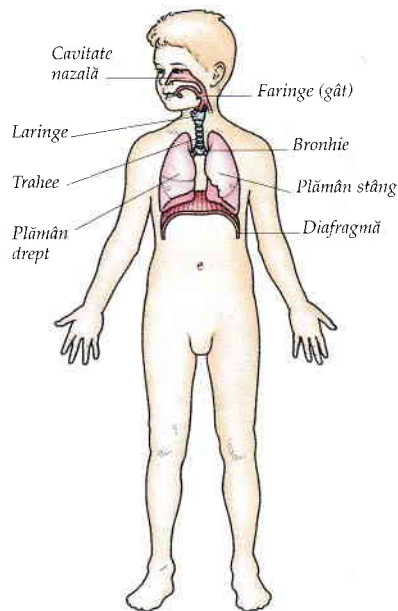
Sistem digestiv

Tractul digestiv este format dintr-un tub lung de la cavitatea bucală la anus. Alimentele care trec prin acest tub sunt descompuse în molecule minuscule care pot fi absorbite în fluxul sanguin. Organe asociate secretă substanțe chimice care ajută digestia.

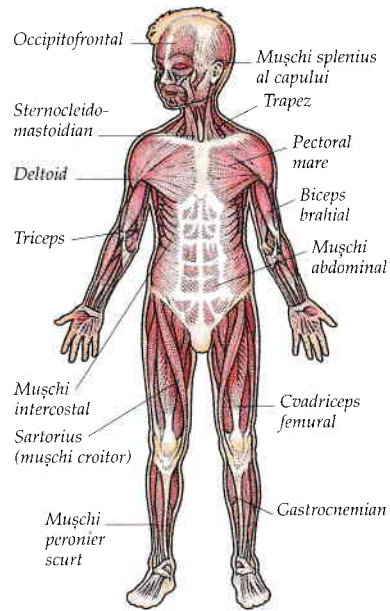
Sistem osos

Scheletul reprezintă structura internă de bază care susține corpul. El oferă un sprijin țesuturilor moi, protejează organele și permite atașarea mușchilor de oase. În copilărie, scheletul se află în permanentă dezvoltare și într-o continuă schimbare.

Sistem respirator

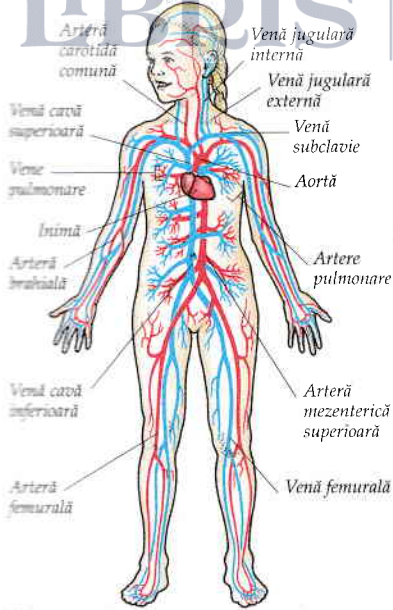
Plămânii, căile respiratorii și mușchii respiratori alcătuiesc sistemul respirator. Vasele sangvine asociate transportă oxigenul în țesuturile corpului, înlătură dioxidul de carbon și îl conduc spre plămâni, pentru a-l elimina prin expirație.

Sistem muscular

Mușchii voluntari (sus) conlucrează cu scheletul și permit mișcarea corpului. Mușchii involuntari înconjoară organele interne cu cavități, cum ar fi intestinale sau stomacul, iar mușchiul cardiac formează inima.

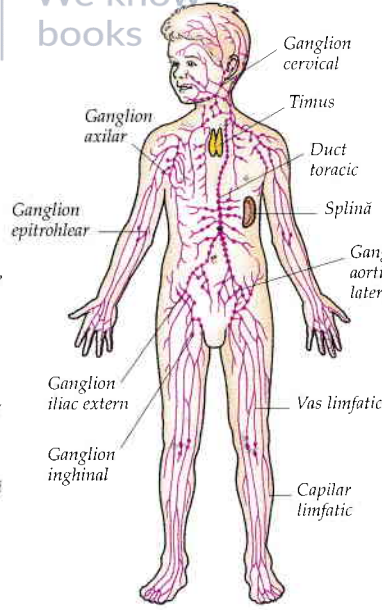
LIBRIS

Sistem cardiovascular

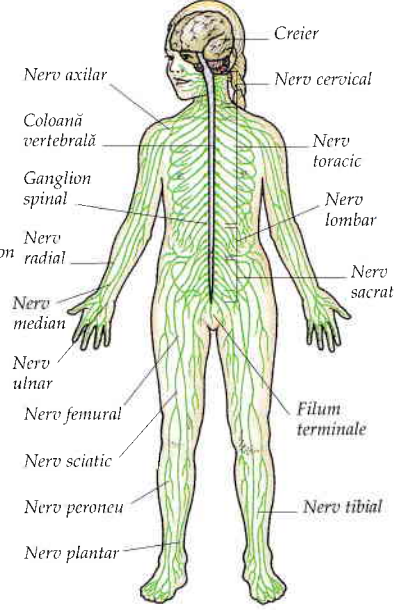
Inimă pompează sângele prin artere, vene și capilare. Astfel, sângele transportă oxigenul și nutrienții spre toate celulele corpului, iar produsele reziduale sunt eliminate. Sângele se întoarce în plămâni pentru reoxigenare și pentru eliminarea dioxidului de carbon.

We know books

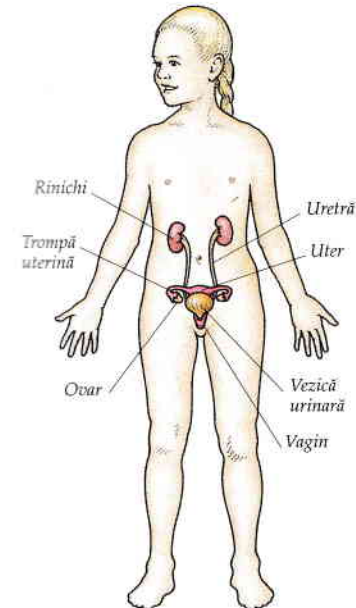
Sistem limfatic

O componentă esențială a sistemului imunitar, este alcătuit dintr-o rețea de vase (limfatic) și de filtre (ganglioni limfatici). Limfa (un lichid compus din globule albe) circulă prin aceste vase și distruge microorganismele din ganglioni.

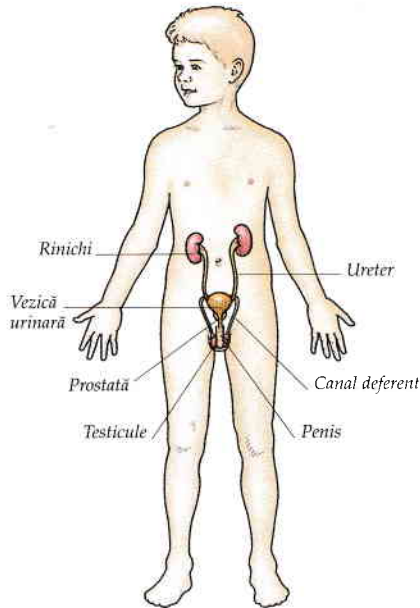
Sistemul nervos

Creierul, măduva spinării și milioanele de celule nervoase formează centrul de control al acțiunilor voluntare și al activităților involuntare. Nervii percep senzații, precum pipăitul, gustul, mirosul, văzul și auzul.

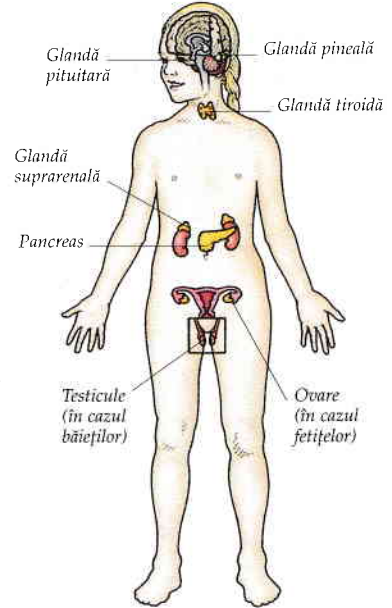
Sistem genito-urinar al fetelor

Sistemul urinar – rinichi, uretre și vezică urinară – filtrează reziduurile, surplusul de apă și excesul de săruri din sânge. Sistemul genital – două ovare, uter și trompe uterine – secretă hormoni și, de la pubertate, unul sau mai multe oule lunar.

Sistem genito-urinar al băieților

Ca și la fetițe, sistemul urinar al băieților este alcătuit din rinichi, uretre și vezică urinară. Urina (după pubertate, și sperma) sunt eliminate prin uretră și penis. Testiculele produc hormoni care sunt responsabili de apariția trăsăturilor specific masculine.

Sistem endocrin

Glandele endocrine secretă hormoni, mesagerii chimici ai organismului distribuiți în corp prin vasele de sânge. Reglează procese interne precum creșterea. Unele glande, precum ovarele și testiculele, devin active la pubertate.

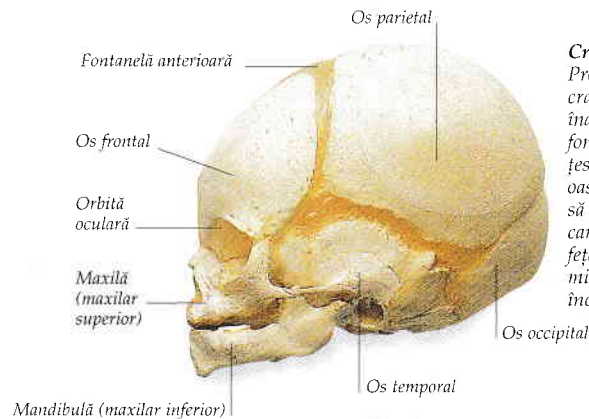
DEZVOLTAREA A SISTEMULUI OSOS

La naștere, cea mai mare parte a scheletului este alcătuit din oase. Unele părți însă, cum sunt extremitățile brațelor, piciorului, mâinii și oasele labei piciorului, sunt doar cartilaje și nu se osifică decât în ultimii ani ai adolescenței. Cartilajele cresc până se osifică, ceea ce permite o dezvoltare rapidă în perioada copilăriei, un proces care continuă până se ating dimensiunile de la maturitate. Numărul de oase din corpul uman descrește pe măsură ce se apropie de maturitate: un nou-născut poate avea peste 300 de oase, multe sudându-se pe parcursul procesului de creștere, astfel încât scheletul unui adult numără 206 oase.

DEZVOLTAREA CRANIULUI

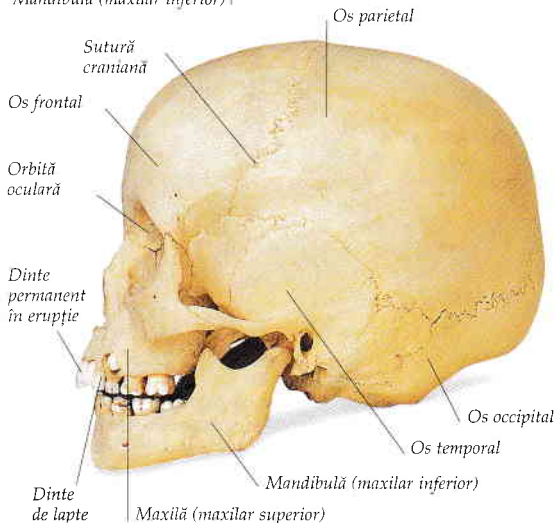
La naștere, cutia craniană nu este complet osificată. Oasele care o compun sunt legate între ele prin fâșii flexibile de țesut fibros, care permit craniului să își adapteze forma în momentul nașterii și îngăduie creșterea rapidă în dimensiuni a creierului, în primii

doi ani de viață. Fontanela anterioară, deasupra osului frontal, este cea mai lungă dintre aceste fâșii și este ușor vizibilă prin piele. Oasele feței se măresc în același ritm cu restul craniului, astfel încât, când creșterea ajunge la final, capul să fie proporțional cu restul corpului.

Craniul unui nou-născut

Procesul de osificare a craniului începe cu mult înaintea nașterii, dar fontanelele, formate din țesut fibros, rămân între oase, permițând craniului să se adapteze creierului care se dezvoltă. Oasele feței nou-născutului sunt mici, iar dinții nu au erupt încă.

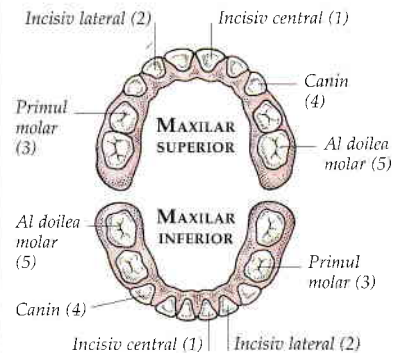

Craniul unui copil de 6 ani

Până la 6 ani, fontanelele s-au osificat, nemaifiind vizibile. Toți dinții de lapte au erupt, iar cei permanenți au început să apară. Poziția maxilarului este mai coborâtă și mult mai în față decât la nou-născuți. Orbita oculară și cavitatea nazală s-au lărgit, iar mandibula s-a dezvoltat în jos și înspre înainte.

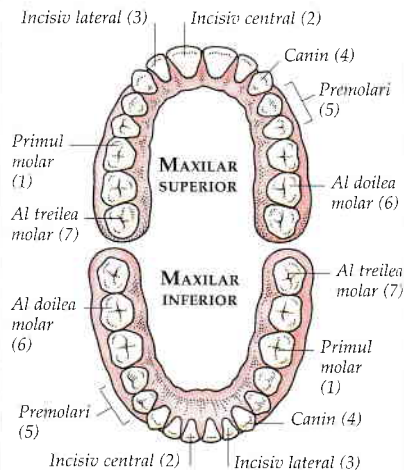
CREȘTEREA DINȚILOR

La naștere, dinții temporari se dezvoltă în interiorul maxilarelor. Primii dinți erup pe la 6 luni, iar, până la împlinirea vârstei de 3 ani, dantura este completă, cu 20 de dinți. În acest timp, în maxilare se află în creștere un al doilea set de 32 de dinți, care vor apărea între 6 și 16 ani. Pe măsură ce aceștia erup, dinții de lapte sunt înlocuiți și cad. Al treilea set de molari (măselele de minte) încep să iasă, de obicei, la vârsta de 16 ani sau chiar mai târziu, deși câteodată se întâmplă să nu crească niciodată.

Dinți de lapte

Numiți și dinți temporari, erup între 6 luni și 3 ani, într-o anumită ordine (ca în paranteze, sus), identică pentru ambele maxilare.

Dinți definitivi

Dinții permanenți sau secundari apar între 6 și 16 ani în ordinea descrisă în paranteze (sus). Premolarii, caninii și incisivi înlocuiesc direct dinții de lapte.

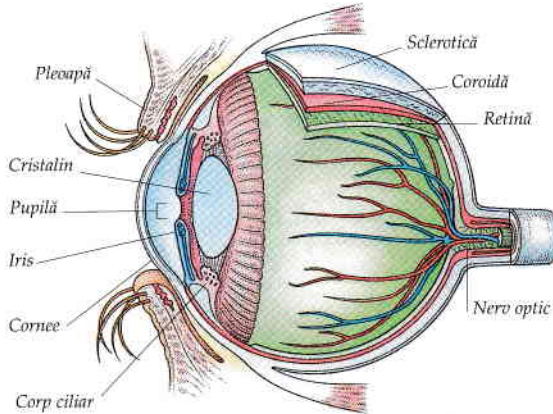
SIMȚURI

We know
books

Văzul, auzul, pipăitul, mirosul și gustul furnizează informații esențiale despre lume. Ochi și urechile sunt organele senzoriale cele mai importante. Pipăitul se bazează pe receptorii din piele care detectează temperatura, presiunea sau durerea. Mirosul și gustul (detectate de nas și de limbă), în legătură unul cu celălalt, ajută la distingerea principalelor

gusturi și depistează substanțe potențial nocive în alimente și în aer. Mirosul declanșează și secrețiile salivare, pentru digerarea alimentelor.

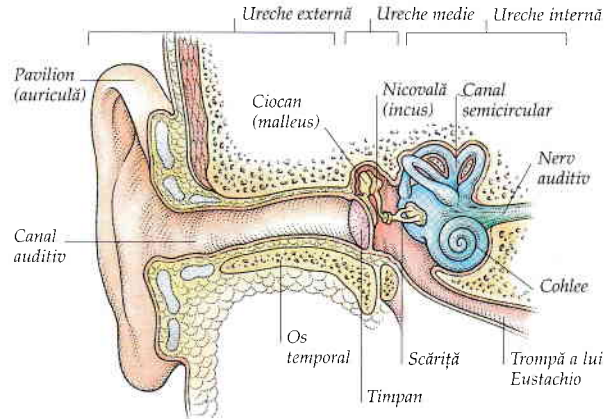
În mod normal, la naștere, copilul are toate simțurile, însă necesită o stimulare corespunzătoare pentru a se dezvolta pe deplin. Adeseori simțul gustului și cel al mirosului sunt mai dezvoltate la copii decât la adulți.

SECȚIUNE PRIN OCHI

Structura ochiului și văzul

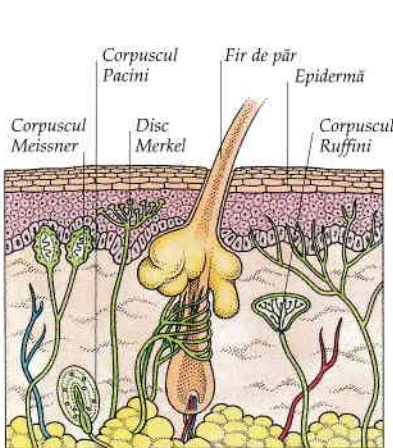
Razele de lumină pătrund prin pupilă în partea din față a ochiului și se proiectează în spate, pe retină. Razele de lumină sunt transformate în impulsuri nervoase care, prin nervul optic, sunt transmise creierului, unde sunt interpretate ca imagini.

SECȚIUNE PRIN URECHE

Structura urechii și auzul

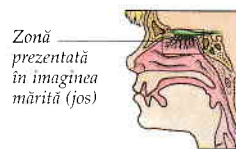
Undele sonore trec din urechea externă în urechea medie și, de acolo, printr-un sistem de membrane și de oase minuscule, vibrațiile sunt transmise urechii interne. În cochlee, sunt transformate în impulsuri nervoase și trimise creierului, prin nervul auditiv.

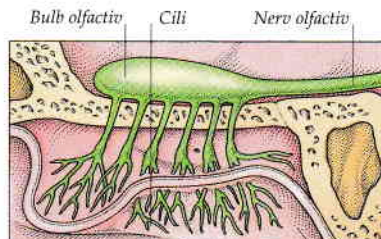
SECȚIUNE PRIN PIELE

Structura pielii și pipăitul

Celulele specializate ale pielii, care detectează temperatura, presiunea și durerea, sunt terminații nervoase libere sau structuri sub formă de bulb.

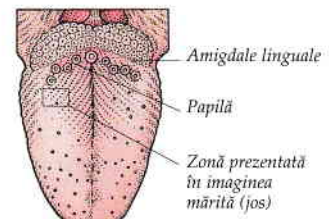
SECȚIUNE MĂRITĂ
A CAVITĂȚII NAZALE

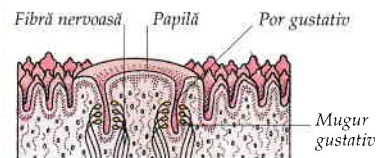
SECȚIUNE PRIN CAVITATEA NAZALĂ

Structura nasului și mirosul

Mirosurile se dizolvă în mucusul din cavitatea nazală și stimulează ciliile celulelor nervoase specializate. Prin nervul olfactiv, impulsurile nervoase generate ajung la creier.

PARTEA SUPERIOARĂ
A LIMBII

SECȚIUNE PRINTR-O PAPILĂ GUSTATIVĂ

Structura limbii și gustului

Mugurii gustativi sunt localizați cu precizie în papilele de pe limbă. Ei pot identifica gustul unui aliment: amar, acru, sărat, dulce sau unami (gust savuros).

GRAFICE DE CREȘTERE

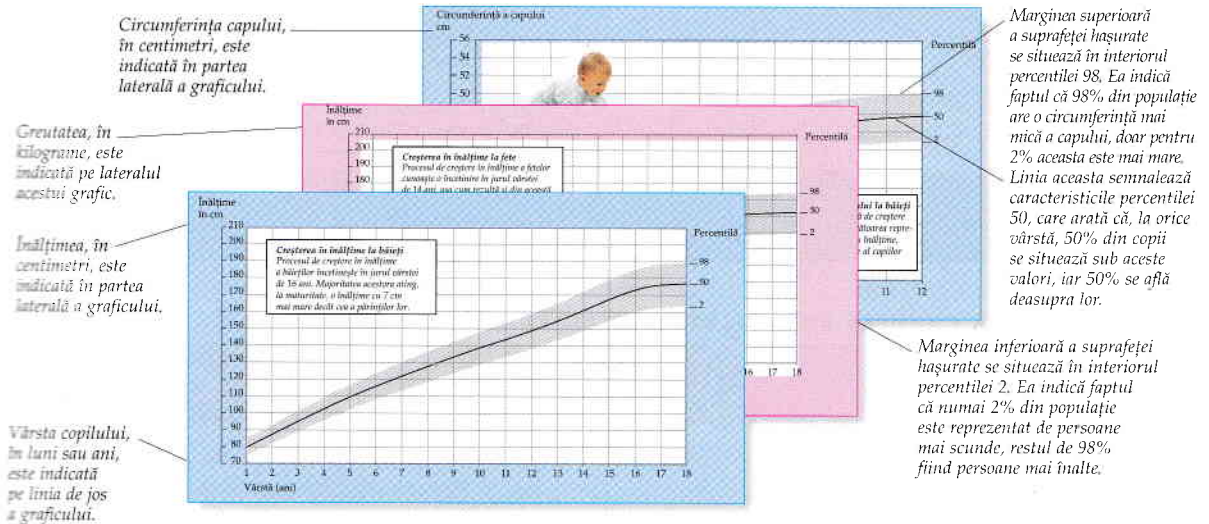
Graficele vă ajută să urmăriți și să înregistrați ritmul de creștere a copilului. Raportând circumferința capului, greutatea și înălțimea copilului la vârsta sa, puteți compara creșterea cu parametrii normali. Creșterea trebuie monitorizată de medicul pediatru, astfel încât orice problemă să fie observată din timp. Dacă măsurătorile se situează în afara zonelor marcate de suprafețele hașurate sau dacă linia curbei de creștere este neregulată, adresați-vă medicului.

CUM UTILIZĂM GRAFICELE

Măsurați copilul, ghidându-vă după instrucțiunile din caseta de mai jos. Dacă bebelușul este născut de curând sau este prea mic pentru a putea fi așezat pe cântarul din baie, folosiți măsurătorile efectuate la spital.

Graficele prezintă toate datele specifice fiecărei vârste: circumferința capului și greutatea de la naștere până la vârsta de 1 an și greutatea și înălțimea normală între 1 și 18 ani. Pe linia orizontală găsiți vârsta copilului și trasați o linie verticală imaginară până

în punctul în care aceasta se întâlnește cu informațiile despre circumferința capului, greutate sau înălțime, de pe latura tabelului. Marcați măsurătorile: mai întâi cu o linie punctată cu un creion, iar apoi, când sunteți siguri că ați fixat corect punctele, cu un pix. Efectuați această operațiune regulat și uniți valorile însemnate pe grafic, încât să formeze o „curbă de creștere”. Diagramele vă vor oferi date importante despre cum se dezvoltă copilul comparativ cu media copiilor de aceeași vârstă, reprezentată în tabel de curba mediei de dezvoltare. Dacă traiectoria curbei de creștere nu este paralelă cu aceasta sau nu se menține în interiorul zonelor hașurate, solicitați sfatul medicului.

MĂSURAREA COPILULUI

Aceste ilustrații vă arată cum se măsoară circumferința capului și înălțimea copilului. Dacă acesta este prea mic pentru a putea fi cântărit foarte exact acasă, folosiți cântarul special de la cabinetul medical. Cât despre copiii mai mari, dacă vreți să îi așezați pe clasicul cântar de baie, asigurați-vă mai întâi că acesta este precis sau că a fost calibrat de curând. Păstrați o evidență scrisă a măsurătorilor și a datelor la care acestea au fost făcute. În timp, s-ar putea dovedi o prețioasă sursă de informații referitoare la dezvoltarea fizică a copilului.

Măsurare a circumferinței capului

Cu un centimetru de croitorie măsurați zona cea mai proeminentă a capului, din mijlocul frunții și până la protuberanța osoasă din spatele capului.

Măsurare a înălțimii

Așezați copilul, în picioarele goale, sprijinit de o ușă sau un perete. Plasați deasupra capului său o carte, cu colorul sprijinit de perete, cu partea mai îngustă spre zid. Marcați cu un creion punctul în care partea inferioară a cotorului cârții atinge peretele. Măsurați distanța de la podea, folosind o ruletă.